

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Tres Sirenes, Gula, Inertia, Luxuria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

puella fœdè consuescentem, & ea corporis parte, qua peccabat, vindicem *Phinea* pugionem, cum amasia sua recipientem. Num 25.

IV. (e) Per Sirenes etiam denotantur Cantores & Cantatrices, quos Salomon Ecclesiastæ 2. vocat *delicias hominum*, à quibus & ipse turpiter incantatus est. Puerorum, ac præsertim feminarum vox est mollior, dulcior, delicatior, & ad effeminandum animum potentior. Unde Prov. 5. dicitur: *Favus distillans labia meretricis, & nitidius oleo guttur ejus.* Quocirca S. Hieronymus ad *Furiam*, mandat, ut Fidicinas, & psaltrias, & istiusmodi chororum diaboli, quasi mortifera Sirenarum carmina proturbet ex aëdibus suis. De his D. Ambrosius cit. loc. in Lucam. Quid sibi vult puellarum (cantantium) figura, nisi evirata voluptatis illecebra, quæ constantiam capræ mentis effeminat? Quæ autem illa vada, nisi nostræ scopuli sunt salutis? Nihil enim tam cæcum, quàm secularis suavitatis reticulum, quæ dum mulcet animum, vitam obruit, & corporeis quibusdam scopulis sensum mentis illidit. Et S. Augustinus lib. de decem chordis. Quid prodest delectari canticis ad tempus turpibus, in posterum amaris? Talibus enim turpitudinibus cantionum animi humani illecti enervantur, & decidunt à virtute, defluentes in turpitudinem, & propter ipsas turpitudines postea sentiunt dolores, & cum magna amaritudine digerunt, quod cum magna dulcedine biberunt. Consonat Theodoretus in Gen. quæst. 47. Vbi ait, filios Sethi à parente suo optimè institutos, perditis filiarum Caini amoribus corruptos fuisse, illectos instrumentis canentium cithara & organo, quæ *Inbal* ipsarum pater confecerat. Quare sicut Sirenarum scopuli, illæ quoque Comœdiæ fugiendæ, quarum argumentum molle & fractum, mollioribus etiam modulis lascivit, & ad flagitium invitat.

V. (f) Meritò verò Sirenes à *trahendo, nebbendo, tenendo, catenando* dicuntur, nam quos voluptatis illecebra semel implicavit, altissimè tenet & vincit, ne elabantur. Trahit autem vel cantu, vel visu, vel consuetudine. De qua S. Augustinus lib. 8. Confess. c. 5. Suspirabam ego, ligatus non ferro alieno, sed mea ferrea voluntate. Velle meum tenebat inimicus, & inde mihi catenam fecerat, & constrinxerat me. Quippe ex voluntate perversa, facta est libido: & dum servitur libidini, facta est consuetudo: & dum consuetudini non resistitur, facta est necessitas. Hinc tres esse Sirenes dicuntur, & triplici allicere cantu. Et celebre est illud:

Venter, pluma, Venus, laudem fugienda sequenti

V 3

Tres

(e) Cantus lascivi. (f) Per tres Sirenes tria vitia indicantur.

Tres scilicet exitiales honestatis pestes: *Gula, inertia, Luxuria.*

(g). Quod autem Sirenes ab Ulyssæ sprete in mare sese immerferint, indicatur, quantum valeat actus virtutis heroicus unus. Vna namque victoria de hoste strenuè relata facit ipsum timidiorum ad novos insultus; imò sic debilitat & frangit, ut non audeat in certamen redire. Et plerumque si primos libidinis motus cordatè represseris, posteriores languidiùs incurunt. Et quid aliud significant aures Sirenium cantibus obseptæ & oclufæ, quàm primis tentationum illecebris oculos atque aures tam corporis quàm animi non esse aperiendas?

VI. (h) PP. nostri Belgæ in *Imagine Societatis* Castitatem Religiosam voto adstrictam ingeniosè per Ulyssæ ad malum navis religatum, & aures manibus admotis obsepientem exprimunt, frustra circa navigium ludente Sirenium choro; cum lemmate,
---- canitis surdis, canitisque ligatis.

Ultimi versus epigrammatis hi sunt.

Vincula vota mihi, crux malus, Typhis JESUS,
Pro pelago lacrimæ, pro statione Deus.

Anchora Spes, Cor, acus, velum Suspiria, clavus
Firma Fides, ventus Gratia, remus Amor.

VII. (i) Orphei cantum adversùs Sirenium blanditias prævalentem, disertissimus Muretus eleganter accommodat ad sapientes juventutis litterariæ institutores. Placet ejus referre verba: Memoriae proditum est, Jasonem olim, ceterosque Argonautas cum eam insulam, quæ ab amicitate, florùmque copia nomen invenerat, præternavigarent, periculùmque esset, ne molli ac delicato Sirenium cantu, quæ eam insulam incolebant, ad exitium perducerentur; unum in Orpheo perfugium habuisse; qui cum esset in puppi, simulque fides blandis impellere digitis, simul vocem illam, quæ feras nemoræque traxerat, explicare cepisset, tanta simul aures, animosque audientium voluptate complevit, ut jam Sirenium vocibus nemo navigantium moveretur. Hoc figmento quid tandem aliud doctissimi homines, nisi id, quod nos volumus, indicant? Florida videlicet illa insula, Juventus est. Eam qui quasi prætervehuntur, magno in periculo sunt, ne Sirenium, id est, voluptatum blanditijs decepti, & à recto tramite abducti, in vada & scopulos deferantur. Quodnam igitur huic tanto periculo comparandum remedium est? Quod, nisi Orphei, optimi ac sapientissimi vatis Lyra? cujus suavitatem

(g) Primis tentationum illecebris resistendum. (h) Ulyssæ allegorici adversùs Sirenes Victoria. (i) Litterarum præfatio Sirenium cantus spernuntur.